

Последњих дана медији и невладине организације у Србији који су под Вучићевом контролом интензивно спинују јавност да митрополит Амфилохије у договору са Ђукановићем на темељима Митрополије црногорско-приморске гради Црногорску православну цркву која ће добити аутокефалност од Цариградске патријаршије. Крајње покварено из контекста извлаче Митрополитове ријечи и увезују их, уз своја тумачења, у текстове и видео клипове који ономе ко не зна какав је у стварности у Црној Гори однос Цркве и Државе (=режима) изгледају веома увјерљиво, толико увјерљиво да више вјерују Вучићевим спин докторима него својим очима читајући недавно усвојени Закон о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница. То је тзв. „меметички рат“, када се од реченице истргнуте из контекста прави „мем“ (парола, лајт мотив) који се шири као вирус. Ево типичног примјера како то спиновање изгледа у пракси: <https://bit.ly/2SN2Aft> .

Аналитичари у служби режиму црногорског Диктатора оманули су у процјени реакције на усвајање Закона о слободи вјероисповијести

Циљ овог спиновања није само компромитовање митрополита Амфилохија, него и стварање утиска да су он и владика Јоанкије у несагласју, све са намјером да се Српска православна црква у Црној Гори раслаби.

Аналитичари у служби режиму црногорског Диктатора оманули су у процјени реакције на усвајање Закона о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница. Очекивали су бунт у организацији политичких странака који би, као и толико пута до сада, био угушен. Опет би међу народ убацили своје људе који би напали полицију. А добили су протесте у спонтаној организацији грађана Црне Горе, који су веома брзо прерасли у мирно, свештеницима предвођено, молитвено јавно исказивање несагласности тог народа

Пише: Јован Пламенац
понедељак, 06 јануар 2020 04:30

да им главе буду увучене у већ припремљене омче. Народ на тим величанственим скуповима, који су из вечери у вече све масовнији, сам будно пази да неко не изазове инцидент са полицијом.

Пише: Јован Пламенац
понедељак, 06 јануар 2020 04:30

Као и када се невјероватно глумом причом о „државном удару“ нашао у невољи, и сада Ђукановићу у помоћ прискаче његов најбољи пријатељ – Александар Вучић

Ђукановић се нашао у небраном грожђу. Заједно са осталим богоборцима из свог режима који су бруталном силом донијели Закон о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница, сада се Богу моли да пошаље велико невријеме које би са улица растјерало тај силни народ. Полиција у својим извјештајима рапидно умањује број учесника на овим протестним скуповима. Режимски и њима наклоњени медији раде то исто или, чешће, те скупове игноришу. Али, узалуд им шпекулација. Црногорски народ својим очима сваке вечери види како је то масовна и васпитана прича.

Као и када се невјероватно глумом причом о „државном удару“ нашао у невољи, и сада Ђукановићу у помоћ прискаче његов најбољи пријатељ – Александар Вучић. Како и што је поред његове куће, у Јајинцима, одмах након што је у Подгорици „спријечен атентат на Ђукановића“, полиција „пронашла лагер оружја“, тако Вучић и сада најављује долазак на Сјевер Црне Горе, да „подржи српски народ“.

Пише: Јован Пламенац
понедељак, 06 јануар 2020 04:30

Ако на Бадњи дан дође Вучић у Црну Гору, неће то бити из љубави према овдашњем српском народу којег све вријеме своје владавине оставља на цједилу, „да не би кваро добре односе са сусједном државом“, него из љубави према својем великом пријатељу и сараднику Милу Ђукановићу којем је сада пријеко потребна помоћ, већа од медијске. Доћи ће Вучић да својим ауторитетом „великог државника“ у Црној Гори изглади односе између Српске православне цркве и режима, да изнађе компромисно рјешење које би „смирило ситуацију“, односно повукло овај силни народ са улица. На примјер, то би могло да буде потписивање темељног уговора између Државе и Цркве, по угледу на уговоре Државе са Римокатоличком црквом и Исламском заједницом. Али, Закон о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница остао би на снази. А закон је правно јачи од уговора, па у пракси то ништа не би промијенило; остало би на вољу режиму како ће тај Закон да примјењује. Црква и народ били би „превеслани“.

